

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Tdo/62/2015
Identifikačné číslo spisu: 1211010561
Dátum vydania rozhodnutia: 31.03.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Harabin
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:1211010561.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Harabina a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 31. marca 2016 v trestnej veci proti obvinenému S. G. , pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 16. apríla 2014, sp. zn. 3 To 14/2014 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného S. G. s a o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II z 24. septembra 2013, sp. zn. 2 T 93/2011 (opravné uznesenie z 18. decembra 2013 č. l. 174), bol obvinený S. G. uznaný za vinného zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného času od 14.10 hod. 14.11.2010 v Bratislave na ulici Závodnej na parkovisku pred ubytovňou STOP prechovával injekčnú striekačku s obsahom bieleho kryštalického materiálu, ktorú dobrovoľne vydal hliadke PMJ KR PZ Bratislava, keď bol kontrolovaný v osobnom motorovom vozidle, pričom znaleckým skúmaním Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava č.p. : PPZ-14576/KEU-BA-EXP-2010 bolo zistené, že predložená časť injekčnej striekačky obsahovala metamfetamín s hmotnosťou 915 mg a s priemernou koncentráciou účinnej látky 74,9 % hmotnostného (vyjadrené ako voľná báza), s obsahom 685 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 17 - 69 obvykle jednorazovým dávkam drogy, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok.

Obvinený bol za to odsúdený podľa §§ 172 ods. 1, 37 písm. m/, 38 ods. 4, 42 ods. 1, 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. V zmysle § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený výrok o

treste uložený obvinenému rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 5 T 154/2011 z 28. decembra 2012, trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3 T 37/2012 z 13. marca 2012, rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 1 T 99/2011 z 10. júla 2012, trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1 T 101/2012 z 20. augusta 2012 (vyhlásený rozsudok podľa zápisnice o hlavnom pojednávaní č.l. 158), ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce.

Podľa §§ 73 ods. 2 písm. c/, 74 ods. 1 Tr. zák. obvinenému bolo uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Uznesením Krajského súdu v Bratislave zo 16. apríla 2014, sp. zn. 3 To 14/2014 na podklade odvolania obvineného bol rozsudok prvostupňového súdu v zmysle § 321 ods. 1 písm. d/, 3 Tr. por. zrušený vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu. Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvinenému S. G. bol v zmysle §§ 172 ods. 1, 37 písm. m/, 38 ods. 4, 42 ods. 1, 41 ods. 2, 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený výrok o treste uložený obvinenému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 5 T 154/2011 z 28. decembra 2011, právoplatný 11. júla 2012, trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 3 T 37/2012 z 13. marca 2012, právoplatný 12. apríla 2012, rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 1 T 99/2011 z 10. júla 2012, právoplatný 10. júla 2012, trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5 T 101/2012 z 20. augusta 2012, právoplatný 27. septembra 2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. V ostatných výrokoch zostáva rozsudok nedotknutý.

Rozsudok krajského súdu 23. júna 2015 napadol dovolaním obvinený. Dôvody dovolania v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/, g/ Tr. por. vidí v tom, že okresný aj krajský súd v rozsudkoch jeho viny založili na výpovediach svedkov - príslušníkov polície R. B. a U. S., ktorí sa odvolávali na spracovaný úradný záznam. Ich výpovede boli prečítané. Došlo tým k zmareniu zásady kontradiktórnosti, prostredníctvom ktorej má obvinený možnosť uplatnenia práv na obhajobu. Dokazovanie je nezákonné. Úradný záznam je v rozpore s ďalšími dôkazmi, ktoré nepotvrdili, že vo vozidle pri zákroku polície boli štyri osoby, že držal v ruke injekčnú striekačku a vydal ju policajtom. Z týchto dôkazov vyplynulo, že vo vozidle boli iba tri osoby a injekčnú striekačku polícia našla vo vozidle, keď sa v ňom nenachádzala už žiadna osoba. Krajský súd v rozsudku sa v podstate vôbec nezaoberal jeho odvolacími námietkami. Navrhol vysloviť, že rozsudkom krajského súdu a konaním, ktoré mu predchádzalo bol z dôvodov § 371 ods. 1 písm. c/, g/ Tr. por. porušený zákon v jeho neprospech, zrušiť rozsudky krajského i okresného súdu, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a okresnému súdu prikázať, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokuratúra nevyužila oprávnenie vyjadriť sa k dovolaniu.

Najvyšší súd, ako súd dovolací zistil, že dovolanie podala oprávnená osoba, prostredníctvom obhajcu v zákonnej lehote. Dôvody dovolania sa týkajú skutkových zistení a boli použité pred prvostupňovým a tiež v odvolacom konaní, hoci dovolateľ poukazuje na dôvody v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/, g/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/, g/ Tr. por. dovolanie možno podať ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu, rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Z ustálenej judikatúry najvyššieho súdu vyplýva, že obsah uplatnených dovolacích námietok musí reálne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu dôvodov podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a dovolanie len formálne odkazuje na príslušné dovolacie ustanovenie, hoci obsahuje argumenty mimo takto uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné v zmysle § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Obvinený tvrdeniami v dovolaní sa obhajoval už v predchádzajúcom konaní, pričom išlo o hodnotenie vykonaných dôkazov odlišným spôsobom, než k akým dospel okresný a krajský súd.

Najvyšší súd poznamenáva, že obvinený v dovolaní, pre neho z pochopiteľných dôvodov neuviedol, že svedkovia O., S. a E. v prípravnom i v konaní pred súdom v podstatných skutočnostiach potvrdili obsah úradného záznamu. Najmä to, že vo vozidle boli tri osoby, ale pri vozidle stál kamarát obvineného. Policajti si všimli, že obvinený niečo vyhodil z auta a pri vystupovaní to hodil späť do vozidla, v ktorom policajti našli nejaké drogy. Obvinený sa spočiatku k pervitínu nepriznával, ale napokon to zobral na seba. Zo znaleckých posudkov vyplýva, že u obvineného bola zistená závislosť od metamfetamínov. Zaisťovaná injekčná striekačka obsahovala metamfetamín a stery z rúk obvineného preukazovali prítomnosť stôp metamfetamínu.

Podľa § 119 ods. 2 Tr. por. za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona. Dôkaznými prostriedkami sú najmä výsluch obvineného, svedkov, znalcov, posudky a odborné vyjadrenia, previerka výpovede namieste, rekognícia, rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, obhliadka, veci a listiny dôležité pre trestné konanie, oznámenie, informácie získané použitím informačno-technických prostriedkov alebo prostriedkov operatívno-pátracej činnosti.

Najvyšší súd konštatuje, že citované ustanovenie demonštratívny spôsobom vymenováva možné druhy dôkazov, ktoré nevyklučuje použitie iných dôkazných prostriedkov, napr. ako sú vymenované i v ustanovení § 269 Tr. por., teda za dôkaz je možné považovať aj listinný dôkaz v podobe úradného záznamu lebo svojim obsahom dokazoval skutočnosť vzťahujúcu sa na objasňovaný skutok a obvineného, ktorá má k veci vzťah a tento dôkaz bol v danom prípade získaný zákonným spôsobom.

Obvineného neusvedčujú iba dve výpovede policajtov a úradný záznam, ako na to správne poukázal i krajský súd, ale najmä ďalšie svedecké výpovede osôb, ktoré boli spriaznené s obvineným a ktoré boli vypočuté aj v konaní pred súdom, kde bola uplatnená kontradiktórnosť a to aj zo strany obhajoby, znalecké posudky, zápisnicu o vydaní veci a zápisnicu o zadržení osoby. Skutkové zistenia v rozsudku okresného súdu, potvrdené rozsudkom krajského súdu, sú výsledkom vykonaného a vyhodnoteného dokazovania, ktoré sa realizovalo zákonným spôsobom.

Najvyšší súd v súvislosti s dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. poukazuje na § 2 ods. 7 Tr. por., podľa ktorého každý má právo, aby jeho trestná vec bola spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom v jeho prítomnosti tak, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 2 ods. 9 Tr. por. každý, proti komu sa vedie trestné konanie, má právo na obhajobu.

Obvinený si obhajcu v prípravnom konaní ne zvolil, pričom návrhy na doplnenie dokazovania nepodal, opakovanie už zaobstaraných dôkazov po začatí trestného stíhania nepožadoval a preštudovania spisu sa nezúčastnil. Obhajca mu bol ustanovený 15. mája 2012, po zistení, že je vo výkone trestu odňatia slobody v inej trestnej veci a od tej doby sa obhajca zúčastnil celého súdneho konania vrátane výsluchu svedkov, ktorých mal možnosť vypočuť.

V zmysle § 2 ods. 10, 11, 18, 19 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie. Obidve strany majú teda rovnakú možnosť podávať návrhy na vykonanie dokazovania, súd však môže vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhl. Tým je zabezpečená kontradiktórnosť trestného konania. Tomuto právu zodpovedá povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím

takémuto návrhu buď vyhovieť alebo ho odmietnuť, resp. rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Ak súd vyhodnotí dôkaz alebo súhrn dôkazov inak než sú predstavy obvineného, nemožno z toho vyvodiť, že týmto postupom došlo k porušeniu práv na obhajobu. Povinnosťou súdu je podľa vlastnej úvahy, s ohľadom na dôkaznú situáciu určiť rozsah dokazovania, zákonne získanými dôkaznými prostriedkami, postačujúci pre spravodlivé a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie, tak ako sa to stalo aj vo veci obvineného. Nedošlo k naplneniu dôvodov v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/, g/ Tr. por.

Spochybňované výpovede policajtov obvineným, sú jeho subjektívnym hodnotením odlišným od hodnotenia súdu, ktorý vychádzal z dôkaznej situácie a z ničím nespochybnených skutočností. Nepresnosti v počte osôb vo vozidle, resp. časové nezrovnalosti nie je možné považovať za rozpory, ktoré by mali za následok spochybnenie svedeckých výpovedí alebo úradného záznamu do takej miery, že by boli nepoužiteľné. To sa týka aj zápisnice o vydaní veci, ktorú obvinený podpísal, aj keď podpis neskôr spochybnil a žiadal jeho pravosť skúmať znaleckým posudkom, čo súd zákonne odmietol. V tej súvislosti dovolací súd poukazuje na rozpornosť tvrdení obvineného, ktorý najprv uvádzal, že zápisnicu o vydaní veci podpísal s vedomím, že nekládol odpor. Neskôr ju podpísal s tým, že drogy sa našli v aute, ktorého bol šoférom a že ju musí podpísať.

Dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, g/ Tr. por. v danom prípade splnené neboli. Najvyšší súd preto rozhodol na neverejnom zasadnutí spôsobom vyjadrený v enunuciáte uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.